Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per LlorencP el dt., 05/05/2026 - 10:00

Ac 8,5-8.14-17
1Pe 3,15-18
Jn 14,15-21

L‘evangeli d’avui, dins el context del discurs de comiat de Jesús amb els seus deixebles, és gairebé el culmen de la manifestació de l’amor i el desig de Jesús pels seus deixebles i, de fet, per tota la humanitat. Jesús expressa el seu profund desig que romanguem en ell, que l’acollim al nostre interior, que ens deixem habitar per ell, pel seu Esperit.

És un evangeli que segurament el millor que podem fer és simplement llegir-ho un i altre cop, deixar que ens ressoni i sadollin aquestes paraules tan consoladores de Jesús dites en un moment tan dramàtic com el seu comiat poc abans de la seva Passió.

Mirem algunes de les coses que diu, sense més cosa a fer que acollir-les i donar gràcies al Senyor pel que ens diu i ens promet:

1. diu que prega el Pare per nosaltres, que ens assisteixi amb el seu Esperit de veritat i de defensa

2. ens dona un Esperit que habita en nosaltres; si li obrim la porta del nostre cor, veiem com vol entrar i romandre per sempre en nosaltres! Tant, que en un altre passatge, sant Pau dirà que som Temples de l’Esperit… perquè ell sempre hi és i hi habita.

3. veiem també un Jesús que es presenta, aquest cop, com el pare-mare protector i proper que, malgrat sembli lluny o que no el veiem present, ens promet que ‘*no us deixaré orfes*’. Perquè sense Ell, estem efectivament desprotegits, com un orfe que es queda sense qui el cuidi i acaroni, ajudi a créixer i ensenyi, i proveeixi de les cures necessàries per viure. No, Jesús no ens deixa orfes, no ens deixa a la intempèrie. Tornarà. Ens dóna el seu Esperit.

4. Jesús ens recorda que ‘*jo visc*’, i ‘vosaltres també viureu’. Aquest ‘*jo visc*’ de Jesús podem contemplar com un present permanent: Ell ho deia en aquell diàleg, però també ho diu ara com a ressuscitat, i ho dirà per sempre. “*Jo visc!*” Potser podem adonar-nos de la invitació que ens fa per veure’l vivent i present en la Creació, en els nostres cors, en els germans, en les persones amb les que ell es va identificar: els petits, indefensos, febles, pobres…Recordem que va dir que “*tot allò que feu a un d’aquests germans meus, per petit que sigui, m’ho fèieu a mi”...*

Potser avui, en aquest sisè diumenge de Pasqua, podem sentir aquestes paraules com una invitació a veure Jesús ressuscitat com a vivent, com a proper, present en nosaltres, defensor i animador per viure els seus camins.

Gràcies, Jesús ressuscitat, per fer-nos el regal de poder rebre el teu do, l’Esperit, i el teu regal d’una presència nova i vivent com la teva. Que nosaltres sapiguem també fer-te present en el nostre entorn amb una presència també pacificadora, portadora d’alegria i de consol, de servei i d’estimació, com vas fer i com vols seguir fent a través nostre.

ETIQUETES
VIDA COMIAT ESPERIT